

han vilde gøre opmærksom paa, og det var den, at Forslagsstillerne have lagt det hele i Ministerens Haand, at Forslagsstillerne ville lade Ministeren afgøre, hvilke Baner der skulle bygges, og i hvilken Orden, de skulle bygges. Det er en forunderlig, maa jeg sige, Begrebsforvirring, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds der gør sig skyldig i, naar han indbringer et Forslag i dette høje Ting om en hel Del Baner uden at sige den aller mindste Stump om, hvornaar disse Baner skulle bygges og i hvilken Orden, naar det ærede Medlem stiller et saadant Forslag, og et Medlem paa et andet Punkt kommer med Ændringsforslag, saa siger det ærede Medlem om den, der stiller det, at han lægger det hele i Ministerens Haand og lader ham afgøre, hvem der skal gives Koncession. Ja, det er virkelig sandt, det ærede Medlem har ikke i sit Forslag det mindste om, i hvilken Orden disse Baner skulle bygges, og hvem der skal have Koncession, der er ikke Spor deraf. Det ærede Medlem har lagt det hele i Ministerens Haand. Og saa vil han lægge det over paa Medlemmet fra Ringløbing, det gaar dog ikke an. Men vil det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds til 3dje Behandling eller paa et senere Standpunkt komme med Forslag om, at de Baner, han har foreslaaet, skulle rangeres ind i visse Grupper, og disse Grupper skal Ministeren give Koncession A. B. C. osv. i en vis Orden, saa skal jeg ikke forhindre det ærede Medlem dert, men jeg tvivler paa, at det ærede Medlem vil komme med et saadant Forslag. Nej i den Henseende er Lovforslaget aldeles ikke forandret ved vort Ændringsforslag, aldeles ikke. Det vi foreslaa er, at Ministeren ikke maa give Koncession til flere eller lade begynde paa flere Arbejder, end at Pengene kunne slaa til. Det vil den ærede Minister ikke gøre, hvis vort Forslag vedtages. Saa vil Arbejdet ordne sig, og saa saa vedkommende Koncession, efterhaanden som de søge derom. Ministeren vil naturligvis gøre Koncessionsøgerne opmærksomme paa, at nu er der ikke flere Penge, men vi vente, at der skal komme Penge igen. Det vil enhver Minister gøre. Skulde det antages, hvad man vel kan stille op, men hvad vi ikke have stillet op, at Koncessionstiden udstrækkes til 1899 — og jeg har ikke hørt nogen udtale sig derimod, jeg tror, det er rigtigt at gøre det, fordi Arbejdet saa kan fordeles ud over flere Aar, mindst over 9 Aar — jeg siger: skulde nogen ville paastaa, at Koncessionstiden kunde blive afbenyttet saaledes af de koncessionsøgende, at de alle-

sammen kom og vilde have Koncession i det sidste Aar — det kunde tænkes, men det er ikke rimeligt, men skulde nogen paastaa det, vilde jeg sige: ja, saa kunde de ganske vist ikke saa den Koncession, for Pengene vilde saa ikke slaa til, og saa maa Ministeren efter det gamle Ord, at den, der kommer først til Mølle, faar først maalet, give Koncession til nogle, til dem, der ere komne først, og Resten maa saa vente, til vi have faaet vedtaget en Lov igen. Seg ser ikke, der er noget, ja, jeg ser aldeles intet, der kan tale mod vort Forslag, og der er i Virkeligheden heller intet reelt anført derimod. Tværtimod, der er fra begge de to ærede Talere, der have talt, sagt, at Tanken i vort Forslag var rigtig. Derfor maa jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for vort Forslag. — Endelig kommer jeg nu til at omtale et Forslag, der staar under Nr. 12 og gaar ud paa en forandret Affattelse af Forslaget under Nr. 13 til § 1 i Lovforslaget om en Bane fra Nymindegab til Varde. Vi foreslaa her, at vi begynde med en Bane fra Nørre-Nebel og saa fortsatte ivrigt i samme Retning, som tidligere er foreslaaet, til Varde, og saa foreslaa vi endvidere, at der eventuelt kan bygges en Sidebane fra Billum over Hofstrup og saa videre til Esbjerg. Som man ser, have vi foreslaaet, at man der skal fåere en Mil af den vedkommende Banestrekning, nemlig den yderste Mil fra Nørre-Nebel til Nymindegab, og det gøre vi paa følgende Grunde. Den yderste Mil vil selvfølgelig blive lige saa kostbar at drive som de øvrige Mil af denne foreslaaede Bane, men den vil ikke paa langt nær give samme Indtægt. Det er nemlig, naar man anlægger en Bane, ikke klogt, at man gaar saa langt ud, at man ender med det bare Vand, naar dette Vand da ikke er en Havneplads eller deslige, for saa har man ikke noget Opland der udenfor. Under man her med Banen ved Nørre-Nebel, vil Banen saa affurat samme Trafik, som naar man ender den ved Nymindegab, idet hele Egnen fra Nørre-Nebel til Vesterhavet eller Nymindegab vil søge til Banen, medens Koncessionshaverne derimod ere fri for Drift og Anlæg af den Mil, hvilket er en stor Besparelse. Hele Egnen, som vil have Banen, kommer netop til at lide et Tab ved at anlægge den sidste Mil, uden at man naar den tilsigtede Nytte. Thi denne Mil optages væsentlig af Lønne Sogn, og Lønne Sogn er et fattigt Sogn, som ikke kan bringe store Øfre for Banen, og som heller ikke kan give noget stort Tilskud til Driften. Det har kun 423 Indbyggere og er altsaa et folkefattigt Sogn. Og ude ved Nymindegab, hvor Jifterne bo,